

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/151/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118206093
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:6118206093.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Daša Kontríková a Mgr. Jozef Mačej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX F. XXX XX, zastúpený: Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, o zaplatenie sumy 482,36 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 20Csp/61/2018-227 zo dňa 1. apríla 2019 v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a náhrade trov konania, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti p o t v r d z u j e .
- II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. súd konanie v časti istiny 9,01 eur zastavil, výrokom II. zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobcovi sumu 473,35 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 91,02 eura od 10.07.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 120,96 eura od 11.08.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 85,01 eura od 10.09.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 84,48 eur od 10.10.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 91,42 eura ročne od 10.11.2015 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 494,27 eura, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 96,26 %.

2. Súd právne odôvodnil rozsudok aplikáciou § 43 ods. 12 písm. b), § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 488, §489, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) a vecne tým, že z vykonaného dokazovania vyvodil súd ten právny záver, že žaloba je dôvodná. Strany sporu platne uzavreli zmluvy o poskytovaní verejných služieb a k nim uzatvorili aj dodatky, z ktorých žalobcovi vyplývala povinnosť poskytovať žalovanému elektronické komunikačné služby. Žalovaný uzatvorenie zmlúv a dodatkov k zmlúvam nepoprel a ani nijakým spôsobom nerozporoval. Povinnosť právneho predchodcu žalobcu poskytovať elektronické komunikačné služby si právny predchodca žalobcu riadne plnil, čo vyplýva z jednotlivých faktúr, konkrétne z prehľadu poplatkov a prevádzky, ktorý bol súčasťou každej faktúry. Žalovaný si svoju povinnosť vyplývajúcu z Časti IV. Všeobecných podmienok, a síce uhrádzať žalobcovi cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby, nesplnil v lehote splatnosti. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval súd nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované vyššie uvedenými faktúrami za dôvodný v žalobcom požadovanej sume 473,35 eura (vzhľadom na späťvzatie žaloby vo výške 9,01 eura), a preto žalobe v uvedenej časti vo výroku II. vyhovel. Keďže žalovaný záväzok vzniknutý zo splatných faktúr včas a riadne neuhradil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného

popri plnení istiny vo výške 473,35 eura i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. V čase vzniku omeškania žalovaného ku dňu 10.07.2015 až do 10.11.2015 bola základná úroková sadzba určená ECB 0,05 %, súd preto priznal žalobcovi v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. úrok z omeškania vo výške 5,05 % (0,05 % + 5) ročne odo dňa 10.07.2015, 11.08.2015, 10.09.2015, 10.10.2015 a 10.11.2015 do zaplatenia.

3. K aktívnej vecnej legitímácii žalobcu súd uviedol, že žalobca súdu predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a žalobcom. Žalobca neskôr predložil aj Oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalovanému, avšak nepreukázal odoslanie a doručenie Oznámenia o postúpení pohľadávky. Zmluvu o postúpení pohľadávky žalovaný nijako nerozporoval, namietal však len včasnosť doručenia Oznámenia o postúpení pohľadávky. Postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasledujúce Občianskeho zákonníka zakladá nový záväzok len medzi postupníkom a postupcom. Obsah nového záväzku je prechod pohľadávky z majetku postupcu do majetku postupníka a obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotným uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky sa nemení ani postavenie dlžníka. Jeho postavenie sa mení až tým, že mu postúpenie postupca alebo postupník oznámi. Nemení sa nič na jeho postavení dlžníka, teda na jeho povinnosti dlh splatiť, ale postavenie dlžníka sa potom, ako mu niektorý z účastníkov zmluvy o postúpení pohľadávky postúpenie oznámi, spôsobom predpokladaným v ustanovení § 526 Občianskeho zákonníka mení len v tom, že namiesto pôvodnému veriteľovi musí dlh splniť postupníkovi. Pokiaľ mu postúpenie neoznámia, musí plniť pôvodnému veriteľovi a takýmto plnením sa zbaví záväzku (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo V/82/2005 zo dňa 28. 11. 2007). Z ustanovenia § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že v prípade, ak by postupca svoju notifikačnú povinnosť voči dlžníkovi nesplnil, je potrebné, aby postúpenie pohľadávky preukázal dlžníkovi postupník. Na rozdiel od postupcu, ktorý dlžníkovi postúpenie pohľadávky oznamuje bez toho, že by mu musel čokoľvek dokazovať, je v prípade postupníka potrebné, aby postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Preukázaním sa má na mysli predloženie písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky dlžníkovi. V prípade vymáhania nároku postupníkom súdnou cestou, ako je to v predmetnom prípade, stačí, ak je okolnosť postúpenia pohľadávky súčasťou skutkového odôvodnenia návrhu a preukázaná priloženými dôkazmi s tým, že dorúčením žaloby a príloh je oznámené postúpenie pohľadávky žalovanému ako dlžníkovi. Súd vedený týmito úvahami mal za to, že v tomto konaní je žalobca aktívne vecne legitímovaný.

4. K námietkam žalovaného ohľadom predložených faktúr súd uvádza, že žalovaný bol v rámci VOP oboznámený, že všetky ceny za služby poskytovaného účastníkovi zmluvy sú vyúčtované faktúrou po skončení zúčtovacieho obdobia, alebo obdobia, za ktoré je podnik v zmysle dohody o frekvencii povinný vystaviť faktúru (Časť IV. Ceny a platobné podmienky). Elektronické zasielanie faktúr žalovaný odobril aj v jednotlivých zmluvách, kde v časti aktivovaných služieb si žiadal zasielať sms - notifikáciu o vystavení faktúry, sms - notifikáciu o úhrade faktúry. Pre prípad, že účastník pochybuje o správnosti úhrady za poskytnuté služby, má právo v zmysle VOP uplatniť si reklamáciu vo veci správnosti úhrady za službu (Časť VII. Reklamačný poriadok, mechanizmus na urovanie sporov, nahlasovanie porúch). Námietky žalovaného v súdnom konaní ohľadom poskytovaných služieb tak súd nemohol vziať do úvahy, nakoľko s cenníkom, účtovaním, zmluvnými pokutami a ostatnými poplatkami bol oboznámený a pre prípad nesprávnosti mohol žalovaný uplatniť reklamáciu v lehote 30 dní odo dňa doručenia predmetnej faktúry. Zo žiadneho vyjadrenia žalovaného však skutočnosť, že žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi, žalovaný namietal výšku vo faktúre vyúčtovaných služieb. Žalovaný vo svojich vyjadreniach namietal zmätočnosť a irelevantnosť žalobcom predložených dôkazov, avšak neuviedol konkrétne v čom táto zmätočnosť a irelevantnosť spočíva. Spochybňovanie faktúr a ostatných dôkazov predložených žalobcom vo všeobecnej rovine bez bližšej špecifikácie a konkretizácie nemožno považovať za spochybnenie hmotnoprávneho nároku. Súd preto takúto obranu žalovaného vyhodnotil ako neúčinnú a nedostatočnú s cieľom vyhnúť sa plneniu, na ktoré ma žalobca podľa žaloby a jej príloh právo.

5. Súd priznal žalobcovi aj zvyšok uplatnenej istiny vo výške 494,27 eura (98,29 eura + 144,94 eura + 272,67 eura - 11,63 eura - 10,00 eura), hoci nie z titulu náhrady škody, ale z titulu dohodnutej zmluvnej pokuty. Žalobca si túto časť istiny uplatnil vo výške, ktorá mala tvoriť škodu spôsobenú žalobcovi konaním žalovaného, teda tým, že nezotrval vo svojom zmluvnom záväzku počas dohodnutej doby viazanosti a riadne a včas neuhradil svoje splatné záväzky za poskytnuté služby. Sumu vzniknutej škody žalobca vyčíslil ako rozdiel medzi reálnou (trhovou) cenou mobilných zariadení a akciovou cenou, za ktorú boli

tieto zariadenia poskytnuté a odpredané žalovanému, pričom zohľadnil počet celých mesiacov, ktoré od uzavretia dodatkov k zmluvám do porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného uplynuli.

6. Súd v tejto súvislosti poukazuje na teoreticko-právne východiská vzniku zodpovednosti za škodu, ktorej predpokladom je jednak porušenie právnej povinnosti zo strany povinného subjektu, vznik škody a existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a spôsobenou škodou. Ďalším predpokladom v zmysle koncepcie všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu (§ 420 OZ) je zavinenie na strane subjektu, ktorý svoju povinnosť porušil. V prípade nesplnenia ktoréhokoľvek z vyššie vymedzených predpokladov, nie sú splnené podmienky vzniku zodpovednosti za škodu a súd takto uplatnený nárok nemôže považovať za dôvodný a návrhu vyhovieť. Súd v tomto prípade poukazuje na skutočnosť, že v konaní žalobca nepreukázal existenciu ním tvrdeného porušenia povinnosti žalovaného a to toho, že ten nezotrval počas celej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. V rámci svojho návrhu žalobca neuvádza, kedy z jeho strany došlo k odstúpeniu od zmluvy alebo jej vypovedaniu, ani nepredložil listinné dôkazy túto skutočnosť osvedčujúcu. V zmysle vyššie citovaných VP dochádza k odstúpeniu od zmluvy písomne a to deň nasledujúci po doručení písomného odstúpenia. Taktiež žalobca neosvedčil, že by došlo k ukončeniu trvania zmluvy výpoveďou zo strany žalovaného (a túto skutočnosť rovnako v žalobe netvrdil).

7. Súd ale preskúmal obsah samotných zmlúv ako aj ich dodatkov (zmluvy aj dodatky boli podpísané žalovaným) a to najmä článku 3 - ZMLUVNÁ POKUTA dodatkov, v zmysle ktorých ak účastník poruší počas doby viazanosti povinnosť uhradiť cenu za služby riadne a včas, je povinný uhradiť zmluvnú pokutu v jednotlivito stanovených výškach, pričom v tomto ustanovení zároveň pri stanovení výšky zmluvnej pokuty prihliadol poskytovateľ na zostávajúcu dobu viazanosti účastníka, pričom výška zmluvnej pokuty sa mala znižovať práve v závislosti od uplynutia doby viazanosti (resp. od času zostávajúceho do uplynutia doby viazanosti). Túto zmluvnú pokutu si sporové strany v podstate dohodli práve v súvislosti s poskytnutím mobilného telefónov a telekomunikačných zariadení za značne zľavnenú cenu v porovnaní s cenou trhovou. Táto zmluvná pokuta teda mala kompenzovať aj prípadnú škodu, spôsobenú žalovaným tým, že hoci mu bol poskytnutý mobilný telefón, resp. telekomunikačné zariadenie v pomerne vysokej hodnote, on si svoje povinnosti platiť za poskytované služby neplnil. Zmluva predstavuje právny úkon, zakladajúci dvojstranný záväzkovo-právny vzťah, v zmysle ktorého žalobca poskytol žalovanému mobilné telefóny a telekomunikačné zariadenia za zľavnenú cenu za určitých podmienok. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, v prípade porušenia povinnosti žalovaným platiť za služby riadne a včas, pričom táto zmluvná pokuta v sebe reflektuje aj skutočnosť poskytnutia zľavneného mobilného telefónu, resp. telekomunikačného zariadenia. Zmluva ako konsenzus, resp. výsledok prejavov vôle dvoch zmluvných strán, postavený na princípe zmluvnej voľnosti, predstavuje v prípade oboch zmluvných strán, rámec, ktorý určuje ich vzájomné práva a povinnosti. Ak raz obsahom zmluvy bolo dojednanie zaplatenia zmluvnej pokuty pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti, pričom táto bola dohodnutá písomne (priamo v dodatku podpísanom oboma zmluvnými stranami a obsah dojednania reflektoval skutočnosť, že k porušeniu povinnosti môže dôjsť v rôznom časovom úseku od začiatku plynutia doby viazanosti až do jej skončenia), len skutočnosť, že zmluvná pokuta bola dojednaná v spotrebiteľskej zmluve, nie je dôvodom na konštatovanie neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania. Tieto časti dodatku k zmluvám boli okrem toho zvýraznené hrubým písmom, teda dostatočne zreteľné a nebolo možné toto zmluvné dojednanie prehliadnuť. Ak teda žalovaný si neplnil svoje zmluvné povinnosti a to počas trvania troch mesiacov, pričom pritom užíval nové mobilné telefóny, ktoré zostali v jeho vlastníctve a ktorých kúpna cena tvorila značne zľavnené sumy, súd považuje zmluvné pokuty uplatnené žalobcom v konaní za primerané. Na ich zaplatenie sa zaviazal žalovaný priamo v zmluvnom dojednaní, ktoré svojim obsahom nespĺňa obsah neprijateľnej podmienky, nakoľko nespôsobuje značnú nerovnováhu v povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

8. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov považoval súd žalobu v časti, v ktorej žalobca žiadal zaplatenie sumy 473,35 eura s príslušenstvom za dôvodnú, a v časti zmluvnej pokuty vo výške 494,27 eura rovnako za dôvodnú, súd preto žalobe výroku II. vyhovel.

9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že žalobcovi bola priznaná istina 473,35 eura. Žalobca bol v konaní úspešný v 98,13 % a žalovaný v 1,87 %. Vzhľadom na pomer úspechu súd zaviazal žalovaného na náhradu pomernej časti trov konania žalobcu vo výške 96,26

% (98,13 - 1,87). O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný v časti výroku II. a III. dôvodiac, že súd závažným spôsobom pochybil, tým, že priznal žalobcovi nárok vo výške 473,35 eur s príslušenstvom, z dôvodu, že žalobca nebol v tomto spore aktívne vecne legitimovaný a nepreukázal platné a zákonne postúpenie pohľadávky. Zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 25.02.2019 opakovane poprel listiny predložené žalobcom (faktúry) a namietal doručenie Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 05.10.2017 a žalobca následne nepreukázal súdu vykázané doručenie Oznámenia o postúpení pohľadávky. Samotné oznámenie súdu predložil žalobca až po namietaní, že takýto dôkaz v spise nie je. Dokonca žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 28.01.2019 uviedol, že nedisponuje dokladom o zaslaní Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 05.10.2017, nakoľko pôvodný veriteľ uvedené oznámenie zaslal ako bežnú poštovú zásielku. Ako je vyššie uvedené toto doručenie bolo účinne popreté, keďže žalobca nepreukázal opak neunesol tak dôkazné bremeno. Dňa 12.03.2019 zaslal súdu žalobca ďalšie vyjadrenie na výzvu súdu, kde mal presne špecifikovať dátové služby a hovory a predložiť súdu ako dôkazy kompletne podrobné výpisy z predmetných služieb. Ako je zrejmé z vyjadrenia žalobcu ten takýmito dôkazmi nedisponoval. Aj napriek skutočnosti, že žalobca neunesol dôkazné bremeno súd priznal žalobcovi nárok aj napriek skutočnosti, že žalobca nebol v konaní ani aktívne vecne legitimovaný.

11. Aktívna vecná legitimácia je hmotnoprávny vzťah medzi žalobcom a žalovaným. Je viac ako zrejmé, že žalobca v tomto konaní neprodukoval dôkazy o platnom postúpení v zmysle Občianskeho zákonníka, konkrétne § 526 ods. 1. Žalovaný má za to, že mu žalobca Oznámenie o postúpení pohľadávky nikdy nezaslal a toto Oznámenie, ktoré bolo k žalobe priložené je svojvoľne vytvorená listina žalobcom po podaní žaloby, aby v súdnom konaní ňou privodil sebe priaznivý výsledok. Oznámenie ani neobsahuje hlavičku dodávateľa služieb.

12. Dňa 25.02.2019 teda na prvom pojednávaní bolo splnomocnenou zástupkyňou namietané postúpenie pohľadávky. Nakoľko sa žalobca a ani jeho právny zástupca nezúčastnili tohto pojednávania, preto zápisnica z pojednávania bola zaslaná protistrane s tým, aby súdu boli predložené dôkazy žalobcom. Ako je vyššie uvedené žalobca aj na výzvu súdu tieto dôkazy neprodukoval.

13. Žalovaný má zato, že žalobca dôkazné bremeno neunesol a súdu nepreukázal, že žalovanému boli vyfakturované služby tak, ako sú uvedené na faktúrach predložené žalobcom k podanej žalobe. Splnomocnená zástupkyňa žalovaného jednoznačne uviedla na pojednávaní dňa 25.02.2019, že listiny/faktúry boli iba súkromnými listinami dodávateľa a na jednej faktúre, súdu konkretizovala, ako mohla byť fakturovaná (faktúra č. 7505619107) napríklad služba neobmedzených dát mesačne za sumu 22,90 eur a súčasne v ten istý mesiac aj dáta navyše v sume 23,29 eur bez DPH. Je predsa nemožné poskytovať službu neobmedzene a následne si fakturovať sumu vyššiu za dáta navyše. Je zrejmé, že v tejto jednej faktúre boli minimálne účtované služby, ktoré nikdy nemohli vzniknúť. Takýmto spôsobom mal preukázať žalobca každú jednu faktúru. Súkromná listina nie je verejnou listinou, pri účinnom popretí pravdivosti takejto listiny musí strana dokázať, že údaje v súkromnej istine sú pravdivé. Nakoľko boli všetky dôkazy popreté už pri podanom odpore žalovaného a žalobca mal dostatok času na predloženie relevantných dôkazov.

14. V zmysle § 526 ods.1 OZ

(1) Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

15. V ustanovení je uvedené... „bez zbytočného odkladu“... to neznamená, že oznámenie o postúpení pohľadávky priloží žalobca, až s podanou žalobou ako to urobil v tomto prípade, ale preukázateľne doručí (oznámi) veriteľ (dodávateľ) toto oznámenie v čo najkratšom možnom termíne po uzatvorení Zmluvy o postúpení pohľadávky.

16. Podľa rozhodnutia Okresného súdu Nitra 9C/183/2015 zo dňa 17.03.2016, v ktorom sa súd zaoberal postúpením pohľadávky konštatoval, Povinnosť oznámiť postúpenie pohľadávky bez zbytočného odkladu sa v ustálenej právnej praxi vykladá podľa objektívnych možností splnenia stanovenej

povinnosti, pričom lehota „bez zbytočného odkladu“ je doba zodpovedajúca 8 dňom. Oznámenie dlžníkovi o postúpení pohľadávky je jednostranný právny úkon adresovaný dlžníkovi, ktorý vyžaduje zákon. Povinnosť oznámiť postúpenie pohľadávky dlžníkovi, je povinný pôvodný veriteľ bez zbytočného odkladu (rozsudok Najvyššieho súdu SR 4 Obdo 32/2007).

17. V zmysle ustanovenia § 526 občianskeho zákonníka vyplýva povinnosť oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky a to buď pôvodnému veriteľovi postupcovi bez zbytočného odkladu, prípadne postupníkovi. V danom prípade však žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že by pôvodný veriteľ bez zbytočného odkladu oznámil postúpenie pohľadávky odporcovi. Žalovaný má zato, že rozhodnutie súdu má vadu, ktorá spôsobila nesprávne rozhodnutie vo veci samej a na základe uvedeného žiada, aby Krajský súd Trnava Rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 1.apríla 2019, sp. zn. 20Csp/61/2019 - 227 zrušil a vec mu vrátil na nové rozhodnutie.

18. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že Žalovanému bola poskytnutá služba neobmedzený mobilný internet 3. V zmysle cenníku časť A str. 15 vyplýva, že rýchlosť tejto služby je 150/50 mb, voľný (predplatený) objem dát s maximálnou rýchlosťou je 10 GB. Po vyčerpaní voľného objemu týchto dát (10 GB), používateľ služby aj naďalej môže využívať internet, avšak so zníženou rýchlosťou 64 kb/s.

19. V zmysle cenníku časť A str. 15 bod 1: “Po vyčerpaní voľného objemu dát pre dátové prenosy maximálnou rýchlosťou bude rýchlosť dátových prenosov v mobilnej sieti Telekom znížená maximálne na 64 kb/s. Pri prekročení voľného objemu dát pre dátové prenosy maximálnou rýchlosťou v priebehu jedného zúčtovacieho obdobia je zasielaná notifikačná správa (SMS správa alebo e mail), a to pri prečerpaní 100 % z voľného objemu dát pre dátové prenosy maximálnou rýchlosťou. Informácie o spotrebe sú aktualizované priebežne a majú len informatívny charakter. V prípade, ak chce používateľ opätovne plnú rýchlosť internetového pripojenia, pôvodný veriteľ túto službu umožňoval aktivovať prostredníctvom dát navyše 2 GB za poplatok 6,99 eur s DPH, ktoré boli žalovanému vo faktúre č. 7505619107 vyúčtované. Žalobca sa v plnej miere stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a považuje ho za správne. Na základe uvedeného žiada súd, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

20. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu. Uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu vo vyjadrení k fakturácii objemu dát. Žalobca uvádza špecifikáciu, ktorú mal produkovať k samotným fakturáciám. Nie je možné tvrdiť niečo čo sám nepreukázal. Žalovaný sa bude opakovať, ak tvrdí, že žalobca žiada vo faktúrach/listinách popretých žalovaným plnenie, ktoré nepreukázal, že žalovaný využil.

21. Faktúra, na ktorú poukázal žalovaný vo svojom odvolaní nie je jedinou spornou faktúrou. Pre využitie dát navyše je potrebná aktivácia, táto nebola žalobcom preukázaná, to že je takáto služba vyúčtovaná neznamena, že ju dodávateľ poskytol. Súd nemôže rozhodnúť na základe tvrdení, ale na základe dôkazov, ak ich žalobca neprodukuje je nutné žalobe nevyhovieť. V jednom zo svojich vyjadrení na výzvu súdu žalobca dokonca uviedol, že nedisponuje dôkazmi, a aj napriek takej skutočnosti súd rozhodol v prospech žalobcu. Je predsa nemožné, aby súdy rozhodovali bez dôkazov. Ak by v predmetnom spore bol žalobcom spotrebiteľ je viac ako isté, že súd by žalobu zamietol pretože spotrebiteľ neunesol dôkazné bremeno. Ústava Slovenskej republiky garantuje právo na spravodlivý súdny proces.

22. Bremeno dokazovania je na tej strane, ktorá tvrdí. V tomto konaní je nesporná iba tá skutočnosť, že bola uzatvorená zmluva medzi predchodcom žalobcu a žalovaným. Ostatné skutočnosti tvrdené žalobcom sú sporné a iba relevantné dôkazy môžu preukázať skutočný nárok žalobcu. K aktívnej vecnej legitímácii uviedol, že súd sa nezaoberal predbežnou otázkou platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky, pretože neskúmal či pohľadávka v samotnej Zmluve je jasne špecifikovaná. Žalovaný má za to, že v Zmluve je nie je uvedená žiadna pohľadávka. Táto Zmluva o postúpení pohľadávky je formulárová a sú do nej vpisované iba údaje o dlžníkovi a cena, za ktorú postupca predáva postupovanú pohľadávku. Je teda nesporné, že údaje o pohľadávke netvoria súčasť Zmluvy a táto je sporná, či je uzatvorená platne.

23. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach

daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

24. Predmetom odvolacieho konania bolo v danom prípade posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobcovi sumu 473,35 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 91,02 eura od 10.07.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 120,96 eura od 11.08.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 85,01 eura od 10.09.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 84,48 eur od 10.10.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 91,42 eura ročne od 10.11.2015 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 494,27 eura, pričom mal za to, že nárok žalobcu je v tejto časti dôvodný. Proti výroku I., ktorým súd konanie v časti o zaplatenie 9,01 eur zastavil žalovaný odvolanie nepodal, preto rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

25. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku v napadnutej časti, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov vyvodil správne skutkové zistenia a vec i správne právne posúdil. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav a zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže vyhovieť odvolaniu odvolateľa.

26. Odvolací súd zdieľa názor prvoinštančného súdu v tom, že žalobca je aktívne legitimovaným v spore. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

27. Vo všeobecnosti vecnou legitímáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého fyzická či právnická osoba je subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ ide o dvojstranné právne pomery, v ktorých účastníci konania stoja svojimi návrhmi proti sebe, môžeme hovoriť buď o vecnej legitímácii aktívnej (na strane žalobcu), alebo o vecnej legitímácii pasívnej (na strane žalovaného). Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Či je tu nedostatok vecnej legitímácie, ukáže sa až v konaní samotnom. Správne posúdenie otázky vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej), okrem iného, predpokladá, že súdy si náležitým spôsobom ujasnia, čo je na základe obsahu žaloby predmetom konania a čo je právnym dôvodom nároku uplatneného žalobou.

28. Občiansky zákonník v ustanovení § 524 upravuje takú zmenu subjektov záväzkového vzťahu na základe dohody o postúpení pohľadávky, ktorá spočíva v zmene veriteľa. Postúpenie, resp. cessio pohľadávky (cessio) spočíva v tom, že do existujúceho záväzkového vzťahu medzi pôvodným veriteľom (postupca, cedens) a dlžníkom (debitor cessus) vstúpi nový veriteľ (postupník, cessionarius), ktorý súčasne preberie pohľadávku pôvodného veriteľa. Ide teda o jeden zo spôsobov zmeny záväzku na veriteľskej strane. Túto zmenu spôsobuje vlastné rozhodnutie pôvodného veriteľa. Následky postúpenia pohľadávky sa prejavia v právnom postavení všetkých účastníkov. Postupca stráca postúpenú pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Nie je už ďalej oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie. Veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom, nastupuje tak do právnej pozície doterajšieho veriteľa a požíva všetky práva postupcu. K zmene osoby veriteľa dochádza už samotným uzavretím zmluvy, ak v zmluve o postúpení pohľadávky nie je dohodnuté inak, bez ohľadu na to, či postupca postúpenie dlžníkovi oznámil, príp. postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, ani súčinnosť, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník o nej vedel. Obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotné postúpenie pohľadávky uzavretím zmluvy o postúpení vplyv na právne postavenie dlžníka nemá, dlžník je povinný splniť ten istý dlh. Nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky však vždy je, že musí ísť o pohľadávku určitú (identifikovateľnú) a existujúcu proti konkrétnemu dlžníkovi.

29. Podľa § 526 ods.1 Občianskeho zákonníka je postupcovi uložená povinnosť oznámiť postúpenie pohľadávky dlžníkovi a súčasne je riešená i situácia, keď sa táto informácia dlžníkovi nedostane. Podľa právnej teórie oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, vyvolá postupca zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie a tiež berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že v i prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky k inej zmene záväzku, než v osobe veriteľa nedochádza. Na splnenie notifikačnej povinnosti voči dlžníkovi je zásadne povinný postupca (cedent). Táto zásada vyplýva z tej skutočnosti, že on to je, kto na sesionára prevádza zo svojho majetku pohľadávku, a že je jeho vecou a súčasťou riadneho plnenia voči postupníkovi zabezpečiť, aby zmene osobe veriteľa zodpovedal občianskoprávny vzťah dlžníka k novému veriteľovi. Postupca musí svoju oznamovaciu povinnosť splniť bez zbytočného odkladu, pre ktoré oznámenie nie sú predpísané žiadne osobitné náležitosti. Až v takomto prípade sa stáva postúpenie voči dlžníkovi účinným, čo znamená, že od tohto okamihu je dlžník povinný svoj záväzok splniť novému veriteľovi. Ak postupca notifikačnú povinnosť voči dlžníkovi nespĺní, je potrebné, aby postúpenie pohľadávky preukázal dlžníkovi postupník. Na rozdiel od postupcu, ktorý dlžníkovi postúpenie pohľadávky iba oznamuje bez toho, aby musel čokoľvek dokazovať, je v prípade postupníka potrebné, aby postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Preukázaním má zákon na mysli predloženie písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Do notifikácie môže dlžník splniť dlh s právnymi účinkami splnenie postupcovi (pôvodnému veriteľovi). Samotná notifikácia zo strany postupníka nestačí k tomu, aby bol dlžník povinný plniť. Do doby než je mu oznámené, či preukázané postúpenie pohľadávky, môže preto dlžník splniť dlh postupcovi a tým privodiť zánik záväzku. Tento okamih je rozhodujúci aj pre uplatnenie ďalších námietok dlžníka proti pohľadávke podľa § 529 Občianskeho zákonníka.

30. Z uvedeného je zjavné, že v predmetnej veci došlo k prechodu práva zo záväzkového právneho vzťahu singulárnou sukcesiou - postúpením pohľadávky - pred začatím súdneho konania. Žalobca splnil povinnosť preukázať prechod práva vyplývajúceho z tohto vzťahu doložením písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky pripojenej k návrhu na začatie konania. V prípade nesplnenia notifikačnej povinnosti postupcom, môže postupník dosiahnuť účinnosť postúpenia pohľadávky tým, že mu písomnou zmluvou preukáže, že k postúpeniu došlo, pričom táto povinnosť je splnená i dorúčením návrhu na začatie konania, ktorým bola uplatnená postúpená pohľadávka spolu so zmluvou o postúpení. Tým však nie je vyriešené, či existuje právo, ktoré bolo postúpené, či patrilo pôvodnému veriteľovi a či skutočne podľa platnej zmluvy prešlo. Tieto otázky rieši súd až pri rozhodovaní o veci samej. Pokiaľ teda zo strany žalobcu nebolo preukázané doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému, tak ako je už vyššie uvedené, táto povinnosť bola splnená podaním návrhu na začatie konania. (porovnaj Uznesenie NS SR sp. zn. 1MCdo 11/2012)

31. Z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné vychádzať z toho, že procesná aktívna legitimácia žalobcu v konaní bola preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2017 spolu s dodatkom č. 1 zo dňa 11.09.2017, uzatvorenou medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a žalobcom, lebo len na jej základe dochádza k zmene v osobe veriteľa a žiadnym spôsobom s ňou účinky o postúpení pohľadávky ako právneho úkonu adresovaného dlžníkovi nesúvisia. Záväzok dlžníka splniť dlh vyplýva z pôvodnej právnej skutočnosti, ktorá záväzkový vzťah založila. Zmluva o postúpení pohľadávky obsahovala všetky podstatné náležitosti a konkrétne voči žalovanému, spôsob resp. zoznam postupovaných pohľadávok bol upravený v 5 bode a nasl. Zmluvy o postúpení pohľadávky. K zmluve o postúpení pohľadávky boli pripojené prílohy č. 1, z ktorých boli jasne a určite definované a identifikované pohľadávky voči žalovanému.

32. Pokiaľ aj sumy fakturované v priložených faktúrach nie sú totožné s dlžnými sumami špecifikovanými v prílohe č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávky, uvedené ešte neznamená, že žalobca si uplatňuje svoj nárok nedôvodne.

33. Nedôvodná bola aj ďalšia odvolacia námietka žalovaného o nepreukázaní dodania služieb, ktoré boli vyfakturované. Nesporným bola tá skutočnosť, že žalovaný uzatvoril správnym predchodcom žalobcu dňa 11.2.2015, 18.2.2015 a 16.6.2015 zmluvy č. 9004883152, predmetom ktorých bolo poskytovanie telekomunikačných služieb žalovanému. Žalovaný nepoprel, žeby mu služby právneho predchodcu žalobcu neboli poskytované. Uviedol, že žalobca dôkazné bremeno neunesol a súdu nepreukázal, že

žalovanému boli vyfakturované služby tak, ako sú uvedené na faktúrach predložené žalobcom k podanej žalobe.

34. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

35. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

36. Citované ustanovenie zakotvuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana konania, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strana konania za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

37. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.9.2010, sp. zn. 3MCdo 6/2010). Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

38. Aj keď žalovaný tvrdí, že predmetné faktúry, ktoré predložil žalobca na preukázanie svojho nároku nezohľadňujú skutočne dodané služby právnym predchodcom žalobcu (tieto sú vykonávané za účelom toho konania), bolo namieste uviesť, ktoré konkrétne a v čom, keďže nepoprel, že faktúry od právneho predchodcu žalobcu obdržal a teda uviesť v čom sa tie, ktoré obdržal od právneho predchodcu žalobcu nezhodujú so žalobcom predloženými faktúrami, resp. že tieto reklamoval tak, ako uviedol už súd prvej inštancie. Zmluvný vzťah s právnym predchodcom žalobcu nepoprel, a ani dohodnuté zmluvné podmienky, v zmysle ktorých bol povinný postupovať pri porušení zmluvy (aj v prípade nedodania služieb dodávateľom). Žalovaný napokon mal možnosť preukázať, že žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi plnil a na základe čoho (akých faktúr), čo sa však nestalo.

39. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že žalovaný namietal dodanie služieb, ktoré mali byť vyfakturované faktúrami predloženými žalobcom, avšak sám bližšie nezdôvodnil aké, nepredložil iné faktúry, resp. ani netvrdil a teda ani nepreukázal reklamáciu faktúr za dodané služby. Za daného stavu potom nie žalobca, ale žalovaný nezvládol dôkazné bremeno a rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo správne.

40. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Prítom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

41. Súd prvej inštancie túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje.

42. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako i v súvisiacom osobitne nenapadnutom výroku o trovách konania ako vecne správny, s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

43. V odvolacom konaní plne úspešný žalobca má voči žalovanému v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie.

44. Senát odvolacieho súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).